

[Indenrigsministeren]

man en ret til at bestemme selv. Alle de forsøg, der går over landet i disse år, dette, at man også tør uddelegere, at man lader ældre på plejehjem bestemme mest muligt selv. For 3 dage siden var der i en artikelserie i Berlingske Tidende udtryk fra ældre i aldersgruppen 80-90 år for glæden over, at man selv kunne få lov at administrere egne penge – de, der selv ønskede det. For ikke at tale om alt det, vi ser, ældreboliger, der bygges. Jeg husker en diskussion her i folketingsalen om, at det ikke kunne passe, at man kom til at bygge 1.500 ældreboliger om året, som boligministeren sagde i 1986. Nej, tallet er 3.000, nej, det er 4.000. Vi har aldrig bygget så mange tidssvarende boliger til vores ældre medborgere som nu. Kommunerne har aldrig nogen sinde gjort så meget på ældreboligområdet med at renovere plejehjem til moderne faciliteter for at give maksimal pleje. Der har aldrig været så mange kommuner, der giver døgnpleje, udvidet hjemmepleje, som nu. Det varer jo ikke mange år, før alle kommuner har døgnplejeordninger.

Da vi gik ind i 1980'erne, var det et særtilfælde, hvis en kommune havde døgnpleje; man havde udvidet hjemmepleje. Så det er netop et område, der er i vækst, det er det, der gør det svært. For når vi taler om udgifterne på ældreområdet, er det, fordi vi har opprioriteret dette område, fordi vi stiller nogle krav til den måde, vi yder service på til ældre medborgere i kommunerne, der ligger langt over det, man kendte i 1982. Så lad os glæde os over det og sige, at det giver et problem at finansiere det, men lade være med at sige, at vi ikke behandler vores ældre medborgere lige så godt som tidligere, for det går heldigvis den rigtige vej ved hjælp af det lokale selvstyre.

Formanden:

Der er endnu et par korte bemærkninger. Men jeg tror, vi kan begynde at nærme os afslutningen af denne førstebehandling.

(Kort bemærkning).

Graversen (S):

Det billede, ministeren på fremragende vis forsøgte at give af situationen i kommunerne, viser altså det, der er sket for et år eller to tilbage. Jeg har lige været hjemme i mit eget bagland, og jeg ved, at det præcis er det, der nu ikke bliver penge til. Man kan ikke skaffe de pen-

ge, der skal til for at bygge nye og gode ældreboliger, de handicapvenlige ældreboliger. Man er pisket til at begynde at trappe døgnplejeordningerne ned igen.

Sådan er situationen, hr. minister. Undersøg det!

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

20) Første behandling af lovforslag nr. L 236:

Forslag til lov om ændring af realkreditlov og lov om stempelafgift m.v. (Foranstaltninger til imødegåelse af tvangsauktioner samt til stimulering af omsætningen af ejerboliger).

Af boligministeren (Agnete Laustsen).
(Fremsat 16/5 90).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Pia Gjellerup (S):**

Jeg skal beklage, at jeg ikke er i besiddelse af den samme stemmeprægt som indenrigsministeren. Men jeg har heller ikke så meget at bortforklare.

Boligen er, uanset om man ejer den eller man lejer den, dejlig at have, men forfærdelig at miste, og derfor er de mange tvangsauktioner, vi har set de seneste par år og tidligere, ikke acceptable.

Sidste forår tog Socialdemokratiet initiativ til forskellige indgreb for at mindske antallet af tvangsauktioner; og disse forslag, nemlig forslag om omlægningslån, forslag om revision af tvangsauktionsregler og forslag om en akkordordning omfattende også pant i fast ejendom,